

blive til en Virkelighed; men naar man gennemlæser selve Lovforslaget, saa staar der jo ikke Noget derom. Jeg vilde sætte Pris paa, om det udtrykkelig blev udtalt i Lovforslaget, om man f. Ex., naar der staar i Lovforslaget: „Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til paa den gamle botaniske Haves Grund mellem Charlottenborg Slot og Heibergsgade at lade opføre en Udstillingsbygning, bestemt til Afslutningsamlingen og Kunstudstillingen“ udtrykkelig vilde tilføje: „samt til Lokale for en Kvindeskole m. v.“ Naturligvis ligger der jo tilstrækkelig Betryggelse i en bestemt Udtalelse fra den vedkommende Minister, men uden at fornærme den høitærede Minister, tror jeg dog nok, at man i Almindelighed tør sige, at Loven bestaar, medens Ministeren forgaar, og jeg vilde derfor for mit Vedkommende sætte Pris paa, om man, forsaavidt som Sagen skal fremmes ved en særlig Lov, udtrykkelig vilde nævne i Lovforslaget, at den Bygning, som skal opføres, ogsaa skal være indrettet til Lokale for en Kvindeskole.

Spørgsmål: Vi have en saa stor Overflodighed paa offentlige Bygninger, Slotte og deslige her i Landet, at en fremmed Bidskabsmand, som besøgte Kjøbenhavn i Anledning af det sidste Naturforskersmøde, kunde skrive hjem, at Danmark lignede en lille Mand, som havde en altsfor stor Hat paa. Men uagtet Forholdet er dette, viser det sig dog, at hver Gang man skal til at bruge disse Bygninger til et eller andet offentligt Dømme, slaa de ikke til, de passe ikke, og saa maa man i Reglen enten foretage en meget kostbar Ombygning eller ogsaa stride til Nybygning. Vi behøve ikke at gaa saa langt for at faae Bevis herfor, vi kunne holde os til Rigsdagens Lokaler. Det gaar virkelig os, som det gaar Kunstnerne paa Charlottenborg, vi mangle Lys, Luft og Plads. Denne Sal skulde være det bedste Lokale, og man kan ikke negte, at den til en vis Grad tilfredsstiller Fordringerne, men der er dog væsentlige Mangler derved. De Herrer, som pleie at sidde ved Øren derovre f. Ex., og som nu ere borte, vilde ganske vist sande, at de kunde være bedre anbragte i Janiter Henseende, og dernæst de, der lægge Vind paa Talekunsten, kunne med Rette beklage sig over, at de ikke have et Lokale, hvor Lydbølgerne rulle raft, ligefrem i Rummet, medens de her ligesom snige sig langs Væggene og ende oppe i Loftet. I akustisk Henseende er denne Sal meget slet indrettet. Gaa vi til Landstinget, saa forekommer det mig, at dets Lokaler ligefrem ikke ere passende for en saadan Forsamling som den, og hvad Udenomsbesømmelighederne angaar, ere de jo trods de energiske Foranstaltninger, som fra den nuværende ærede Formands Side ere gjorte i den Henseende, alt Andet end gode. Finantsudvalget, for hvis Skyld den sidste Ombygning skete, efter hvad det selv siger, med Hensyn til

Lokale kommet fra Dynen og i Galmen, og man pønser allerede paa at staa sig nyt Lokale. Det forlyder endog, at man vil gjøre Forsøg paa at fortrænge Hs. Ex. Conscilspræsidenten og Finantsministeren fra hans Plads i den Henseende, om det maatte lykkes. Altsaa, jeg tror, at Rigsdagen kunde trænge til en Nybygning, og det vil vel sagtens ogsaa komme i en ikke fjern Fremtid. — Dette er en Erfaring, som kan komme Kunstnerne til Gode med Hensyn til Charlottenborg, den nemlig, at en Ombygning ganske vist ikke vil tilfredsstille Behovet, medens den vil koste næsten ligesaa meget som en Nybygning. Jeg tror, det er givet, at, hvis man skal indkomme Kunstnerne i denne Sag, maa man stride til en Nybygning, og den kan vel ikke være anderledes, navnlig ikke mindre, end den her er foreslaaet. Men det er et Spørgsmaal, om Kunstnerne have Krav paa, at vi indkomme dem, saaledes som her er forlangt. Det er det Spørgsmaal, som her skal undersøges. Det er beklageligt, at Kunstnerne faane en særlig Repræsentant her i Salen. Jeg har tidligere haft Leilighed til at beklage, at Kjøbenhavns siette Valgfreds ikke kunde sende begge Repræsentanter, men kun den ene, da den havde Balget mellem Videnskaben og Kunsten. Kunsten er ikke særlig repræsenteret i denne Sal, det anser jeg for at være en Feil, og jeg vil haabe, at de kunstneriske Interesser ogsaa kunne komme saa vidt, at de kunne faae deres Repræsentant her i Thinget. Men, uagtet Kunstnerne ikke særlig ere repræsenterede her, have de dog vidst at bane sig Veien til os. De Motiver, som ledsage Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i Landstinget, ere virkelig et fortrinligt Indlæg i Sagen, og det et Indlæg, som aabenbart berer Spor af at være kommet fra en overlegen Kunstner. Det har ikke tabt sin Friskhed eller Energi ved at passere gennem de støvede Regjeringsbureauer. Det har derfor heller ikke kunnet undlade at gjøre Indtryk og har idetmindste vakt min Sympathi for Sagen, og jeg tror, det er gaaet Flere ligesaa. Men, mine Herrer! vi sidde ikke her for at træffe Afgjørelse efter personlige Sympathier eller Antipathier, men for paa Statterdernes Vegne at undersøge, om de Krav, som stilles til os, ere saa berettigede og rigtige, at de bør fyldestgøres. Netop da jeg er saaledes vel stemt for denne Lovs Gjennemførelse og ønsker det Formaal fremmet, som Lovforslaget handler om, har det været mig magtpaaliggende at finde de Betæneligheder, der kunne være ved Sagen, dels for at den høitærede Minister kan faae Leilighed til at indbegaa disse Betæneligheder, dels fordi jeg ønsker med de Erfaringer, vi tidligere have haft, navnlig med Hensyn til Nationaltheatret, at det maa staa klart fra Først af, hvad vi gaa ind paa, for at vi ikke skulle gaa til denne Sag med tillukkede Øine. Jeg skal da fremhæve et Par Betæneligheder, jeg har ved